

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

*Maria, ty jsi hvězda nové evangelizace. Tobě jsme zasvětili naše farnosti.
Vyprošuj nám milost Ducha svatého a jeho dary,
abychom vytvářeli domov pro všechny, kdo hledají Boží lásku.*

o. Pavel

Z OBSAHU

Změny v naší farnosti **2**

Rozloučení s kněžími **4**

Krátká úvaha o domově **5**

Farní odpoledne **5–6**

Pouť dětí na Hostýn **7**

Slovo života na červen **8**

ZŠ Salvátor **8–15**

DS Rybičky od ledna
do června **16**

Farní tábor **17**

Projekt Stříbrná **18**

Fotografie z 1. sv. přijímání **19–20**

Život farností na rozloučenou

Už je to 13 let, kdy začal vycházet barevně Život farností. Bylo pro mne radostí vydávat tento časopis. Díky tomu jsem se po letech vrátil ke koníčku fotografování. S odstupem času mohu říct, že se některým lidem mohlo jevit vydávání časopisu jako prezentace mých fotografií. Už před nějakým časem se objevily snahy změnit koncepci časopisu. To, co jsem viděl ještě před tím, než jsem se dověděl o svém odchodu z farnosti, se mně líbilo a byl jsem pro tuto změnu. Věřím, že se tato změna úspěšně uskuteční pod vedením pracovní skupiny pro média, která je součástí struktury pastorační rady. Moc jim v tom fandím. V tomto čísle jsem chtěl uvést některá fakta, která se týkají změn v naší farnosti.

BUDU PREZIDENTEM

Koncem dubna jsme se na setkání děkanů na Velehradě slavnostně rozloučili s dlouholetým prezidentem ACHO (Arcidiecézní charita Olomouc) Mons. Bohumírem Vitáskem. Hned po tomto rozloučení mi v osobním rozhovoru o. arcibiskup a generální vikář Ladislav Švirák navrhli, že bych tuto funkci mohl vykonávat. Přiznám se, že jsem byl překvapen a zaskočen. O něčem takovém jsem nikdy nepřemýšlel, navíc jsem si přál z několika důvodů být ještě nějaký čas ve Valašském Meziříčí. S tím jsem Otce arcibiskupa seznámil. Konečné rozhodnutí jsem nechal na něm. Tak jsem to měl vždycky nastavené, a protože jsem v den kněžského svěcení slavnostně sliboval arcibiskupu Vaňákovu a jeho nástupcům úctu a poslušnost, nedokáži si představit, že bych někam šel, anebo zůstal jenom proto, že je to moje přání.

Vím, že je pro mnohé změna faráře po 31 letech bolestná. Nicméně chtěl bych všechny povzbudit, abychom podle příkladu Panny Marie dokázali říct ano Boží vůli. Pokud se nám to s pomocí Ducha svatého podaří, bude z toho velké požehnání pro celou farnost.

Nyní bych chtěl krátce popsat, v čem spočívá práce prezidenta ACHO. Arcidiecézní charita je velký projekt. Existuje dvacet charit ve všech děkanátech naší arcidiecéze. Co se v charitě děje, známe velmi dobře z působení Charity Valašské Meziříčí. Celkem charita v rámci arcidiecéze zaměstnává 2 200 pracovníků, dobrovolníky nepočítaje. Prezident arcidiecézní charity je kněz vyčleněný pro službu v charitě. Není to ředitel. Mnoho let byl ředitelem Václav Kepřt, na jeho místo nyní nastoupil Robert Neugebauer. Prezident zajišťuje kontakt mezi arcibiskupem a charitou a mezi charitou a jednotlivými farnostmi. Pokusím se uvést příklady. Charita někde otevírá nový provoz, prezident svěťte nové budovy a žehná zaměstnancům i klientům. Pracovníci charity se scházejí v různých intervalech a na určitých místech. Úkolem prezidenta je zahájit tato setkání duchovním slovem. Jednou za rok vede prezident čtyřdenní duchovní obnovu pro pastorační asistenty jednotlivých děkanátů. Pastorační asistent je zaměstnancem charity a je jakousi spojkou mezi místní charitou a jednotlivými farnostmi děkanátu. Informuje kněze o aktivitách charity a povzbuzuje je ke spolupráci na jednotlivých projektech. Kněží pak povzbuzují své farníky. Dále prezident doprovází ředitele při jednotlivých návštěvách oblastních charit, případně se zúčastňuje setkání ředitelů, ať už v rámci arcidiecéze, případně České republiky. Když bych měl své nové poslání shrnout do jedné věty, mohlo by to znít takto:

NASLOUCHAT, MODLIT SE A POVZBUDOVAT. Této práce se nebojím, mohu v ní využít vše, co jsem se během kněžského života naučil. Tato práce bude jiná než práce faráře, případně děkana. Bude mít pro mne i svoje výhody. Prezident charity je zodpovědný za duchovní rozměr charitní služby. Jde o to, aby charita nebyla jen sociální službou potřebným, ale aby byla svědectvím o Boží lásce k člověku.

JAN BERKA, NOVÝ FARÁŘ

Osobně jsem velmi rád, že právě Honza bude mým nástupcem. Sám jsem si ho před časem vybral jako místoděkana. Velmi si spolu rozumíme a moc bych si přál, aby ho farníci s láskou přijali. Nakolik vím, nebylo jeho přáním být farářem a děkanem ve Valašském Meziříčí. Také on přijal rozhodnutí arcibiskupa jako Boží vůli. Jsem moc rád, že je to právě on, kdo do farnosti přichází. Je to kněz, který byl Bohem obdarován nejrůznějšími dary. Věřím, že bude pro farnost velkým přínosem.

OTEC SLAVOMÍR ORDOŠ

Chci také napsat několik slov o Otci Slavovi, aby se předešlo nejrozumnějším dohadům. O. Slavo k nám přišel před dvanácti lety jako Donum fidei (Dar víry) římské diecéze. Asi před třinácti lety arcibiskup Jan Graubner navrhl, aby v naší farnosti byl kaplan, který má zkušenost s Neokatechumenátní cestou. Otec arcibiskup je fokolarin a ví, jak je důležitá jednota. Proto jsme uvítali toto rozhodnutí a hledali jsme někoho, kdo by k nám mohl přijít. Obrátili jsme se na římskou diecézi a ta nabídla O. Slava s tím, že jako Slovák se může snadno naučit česky. Už předem se vědělo, že tato výpůjčka nebude trvat více než dvanáct let. Otec Slavo studoval v diecézně-misijských seminářích Redemptoris Mater v Římě.

Absolventi těchto seminářů jsou připraveni jít na misie do celého světa. Nyní O. Slavo odchází do Prahy, kde bude působit jako kaplan ve farnosti Praha – Chodov. Za jeho službu pro naši farnost mu moc děkuji. Zvláště děkuji za projekt Postcresima, díky kterému jsme doprovázeli pět let dospívající mládež po dobu střední školy. Přeji mu hodně darů Ducha svatého pro jeho nové místo.

NOVÝ KAPLAN MAREK ZAWOJSKI

Na místo O. Slava přijde tentokrát jako Donum fidei (Dar víry) kněz žilinské diecéze Marek Zawojski. Otec Marek je Polák, který studoval v semináři Redemptoris Mater ve Varšavě. Z tohoto semináře odešel do nově založeného semináře v Žilině. V tomto semináři studoval také náš Petr Both. Marek byl prvním vysvěceným knězem tohoto semináře. Působil pak ve dvou slovenských farnostech jako kaplan a nakonec jako spirituál tohoto semináře. Má 49 let. Přejeme O. Markovi, aby se mu u nás líbilo a aby se i s pomocí našich farníků naučil rychle česky. Kázat bude prozatím slovensky, věřím, že mu všichni lidé dobré vůle budou rozumět.

DŮLEŽITÉ INFORMACE

V pátek 25. července přijede do naší farnosti generální vikář arcidiecéze P. Ladislav Švirák. Při večerní mši svaté uvede liturgicky do farnosti nového faráře Jana Berku. Toto uvedení není možné vykonat v neděli. Bylo by velmi dobré, kdyby se ho přesto zúčastnilo co nejvíce farníků.

Já bych se chtěl slavnostně rozloučit při příležitosti farní pouti Nanebevzetí Panny Marie v neděli 17. srpna při mši svaté v 8.00 a 9.30 ve farním kostele a v 11.00 v kapli Na Kotlině v Poličné. Ve farnosti Lešná termín rozloučení ještě oznámím.

o. Pavel

Odkaz

Když Pán Ježíš odcházel z tohoto světa, zanechal nám především sebe sama v eucharistii, svoji matku Pannu Marii a Ducha svatého, který pokračuje v jeho díle. Ani pro mě není odchod z farnosti jednoduchý. Chtě nechtě přemýšlím, jaký odkaz mohu zanechat těm, kteří tady budou dále žít.

1. Neokatechumenát

Někteří si myslí, že jsem tuto realitu do farnosti přivedl já. Není tomu tak. První společenství vzniklo 19. března roku 1994 na svátek svatého Josefa. Já jsem do farnosti přišel až v srpnu. Myslím si, že jsem byl v podobné roli jako svatý Josef. Tomu anděl řekl: „Neboj se k sobě vzít Marii za manželku, co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“ Já jsem toto slovo slyšel o naší farnosti: „Neboj se přijmout tuto farnost, toto dílo, které v ní bylo počato, je z Ducha svatého.“ Za neokatechumenát jsem velmi vděčný a pokud jste byli rádi, že jsem byl v této farnosti, chci, abyste věděli, že to bylo hlavně kvůli neokatechumenátu. Když se totiž v roce 1996 dělila Olomoucká arcidiecéze a vznikla Ostravsko-opavská diecéze, měl každý kněz možnost jít do své diecéze, ze které pocházel. Protože celá moje rodina pochází z Těšínského Slezska, a také umím polsky, velmi vážně jsem zvažoval návrat do nové diecéze. Upřímně píšu, že ten hlavní důvod, proč jsem neodešel, byl v tom, že jsem pochopil, jak užitečný je neokatechumenát jak pro farnost a církev, tak hlavně pro mě. Nikdy jsem toho rozhodnutí nelitoval a jsem velmi vděčný za 31 let ve farnosti Valašské Meziříčí a Lešná.

2. Svatá Terezie z Lisieux

Když jsem vstoupil poprvé do farního kostela ve Valašském Meziříčí, zajásal jsem. Taková nádherná socha svaté Terezičky. Svatá Terezie mě doprovázela už od semináře a velmi mi pomáhala. Jsem moc rád, že jsem zde prožil všechna velká výročí svaté Terezie v posledních letech. 150 let od narození a 100 let od svatořečení. Také jsem šťastný, že jsem byl v roce 1997 na světovém setkání mládeže v Paříži. Právě tam papež Jan Pavel II. při příležitosti stého výročí úmrtí oznámil, že svatá Terezie bude prohlášena za učitelku církve. Pokud jsem pomohl někomu objevit jako poklad přátelství se svatou Terezií, určitě bohatství její malé cesty vynahradí a doplní to všechno, co jsem chtěl během své kněžské služby předat.

3. Boží milosrdenství

Již jako seminarista jsem začal navštěvovat klášter v Krakově, ve kterém žila a zemřela apoštolka Božího milosrdenství svatá Faustyna. V té době ještě nebyla ani blahorečená. V roce 2000 jsem byl v Římě na jejím svatořečení, na kterém papež Jan Pavel II. vyhlásil pro celou církev neděli Božího milosrdenství. Když vám bude někdy po mně smutno, dívejte se doma nebo v kostele na obraz Milosrdného Ježíše. Pán Ježíš řekl Svaté Faustyně, že skrze tento obraz udělí mnoho milostí. Když vám bude v životě těžko, pomodlete se Korunku Božího milosrdenství. I s touto modlitbou Pán Ježíš spojil úžasné přísliby.

4. Mše svatá ke cti Ducha svatého

Pán Ježíš slíbit Svaté Miriam od Ježíše ukřižovaného (Malá Arabka), že když nějaký kněz bude jednou za měsíc sloužit mši svatou k Duchu svatému, že zvláštním způsobem obdaruje jak kněze, tak všechny, kteří se této mše svaté zúčastní. Osobně jsem za tuto možnost velmi vděčný, jsem rád, že se tento příslib v tak bohaté míře naplnil. Doufám, že i v budoucnosti tato tradice bude pokračovat.

5. Závěrečný souhrn

Jsem velmi vděčný, že jsme mohli obě farnosti několikrát zasvětit Panně Marii. Dále, že se totéž podařilo ve vztahu k svatému Josefovi, kterému jsem zvlášť vděčný za jeho pomoc při rekonstrukci budovy pro ZŠ Salvátor. Proto chci i v tomto čísle Života farností zveřejnit modlitbu, kterou jsem při příležitosti Roku svatého Josefa napsal. Věřím, že nám svatý Josef bude dále pomáhat. Dalo by se ještě uvádět mnoho skutečností. Možná si složím litanie vděčnosti za můj pobyt ve Valašském Meziříčí. Víím, že jsem všechny farníky stejně neoslovil, vždy jsem se ale snažil být tady pro všechny. Prosím za odpuštění toho, co jsem pokazil a zanedbal. Kdybyste marně hledali něco, za co jste mi vděční, chtěl bych uvést jednu velmi užitečnou skutečnost. Budu rád, když se na mě bude vzpomínat v souvislosti s postavením záchodu u kostela. Když už nic jiného, byl to farář, za kterého se vybudovalo toto dílo.

o. Pavel

MODLITBA K ZASVĚCENÍ FARNOSTI SV. JOSEFOVI 8. PROSINCE 2021

*Jděte k Josefovi. (Gn 41,55)
Ustanovil ho správcem svého domu
a svěřil mu do rukou všechen svůj majetek. (Gn 39,4)*

Svatý Josefe, tobě Bůh svěřil největší dar – svého Syna.

Svěřujeme ti kněze a jáhny naší farnosti.

Přimluv se za ně, aby přijímali Ježíše s čistým srdcem a horlivě ho farníkům rozdávali jako pravý Chléb života.

Ty jsi byl hlavou Svaté rodiny.

Svěřujeme ti naše rodiny.

Pomáhej zvláště manželům a rodičům, aby žili podle svého manželského slibu.

Ty jsi učil Ježíše číst a psát.

Svěřujeme ti naše děti, katechety a učitele.

Svěřujeme ti naši školu Salvátor a školkou Rybičky.

Pomáhej dětem, aby následovaly Ježíše.

Pomáhej učitelům, aby byli dobrými žáky nejlepšího učitele Ježíše Krista.

Ty ses vyučil tesařem a horlivě jsi studoval Písmo svaté.

Svěřujeme ti mládež, aby našla své místo v církvi a ve společnosti.

Svěřujeme ti všechny pracující. Nauč je nezištně sloužit druhým a všechno dělat k větší cti a slávě Boží.

Ty jsi pracoval jako tesař a finančně jsi zajišťoval svou rodinu.

Svěřujeme ti všechny opravy kostelů, fary a dalších budov naší farnosti.

Pomoz nám zajistit dostatečné finanční prostředky pro opravy a provoz všech farních budov.

Ty jsi prožíval část života v chudobě jako člověk, který hledá domov.

Svěřujeme ti všechny chudé, zadlužené a lidi bez domova.

Prosíme tě za naši Charitu, její pracovníky a dobrovolníky. Přimlouvej se za ně u Pána, aby měli dost prostředků a sil pro dílo milosrdné lásky.

Svatý Josefe, ty jsi umíral v přítomnosti Ježíše a Marie.
Svěřujeme ti staré, nemocné a umírající lidi.
Pomoz jim, aby se dobře připravili na poslední dny svého života
a aby v okamžiku smrti zakusili a přijali nekonečné Boží milosrdenství.

Svatý Josefe, nauč mě milovat Boží slovo.
Dej, ať se stane mým každodenním pokrmem.
Vypros mi milost pravidelné četby Písma svatého, abych Boha
stále více poznával, miloval, jemu patřil a žil podle vůle Boží.

Vypros mi milost osobního láskyplného vztahu k Ježíšově Matce
a tvou snoubence Panně Marii.
Ať se stanu s její mateřskou pomocí Božím dítětem zcela podobným
Ježíši Kristu.

Svatý Josefe, nauč mě vidět ve všem Boží dar a milost.
Nauč mě vidět ve všech událostech života Boží lásku.
Nauč mě vidět v každém člověku Ježíše.

Vypros mi lásku k Božímu lidu, kterým je Církev.
Vypros mi lásku a úctu k papeži, biskupům a kněžím.
Vypros mi milost, abych v církvi žil a nakonec po dobré zpovědi,
posílněn Duchem svatým skrze pomazání nemocných a s Ježíšem
v srdci, vešel do slávy nebeského Otce.
Amen.

Z farnosti

Rozloučení s našimi kněžími, o. Pavlem a o. Slavem

Sestry a bratři,
číslo Života farností, které čtete, je poslední, které vychází
za působení kněží o. Pavla i o. Slava v naší farnosti.
O. Pavel jako valašskomeziříčský farář a děkan odchází do Olomouce,
kde bude vykonávat funkci prezidenta olomoucké arcidiecézní Charity,
o. Slavo se stane kaplanem v pražské farnosti Chodov.
O. Pavel v naší farnosti působil 31 let. To je opravdu mimořádně
dlouhá doba v porovnání s běžnou délkou, po kterou kněží naší
arcidiecéze obvykle ve farnostech zůstávají. Věřím, že mi dáte
za pravdu, že o. Pavel během této doby naši farnost opravdu výrazně
proměnil. Dovolím si zmínit alespoň některé věci, ke kterým
v naší farnosti došlo.

Jako kněz velkého daru slova a modlitby dokázal ovlivnit a motivovat
mnohé z nás. Jeho modlitby při prvopátečních adoracích byly
opravdu hluboké, s upřímností jemu vlastní při nich reagoval na to,
co jsme aktuálně prožívali a k čemu jsme byli pozváni směřovat.
Jako místní farář si uvědomoval, jak důležité pro farnost je otevřít se
Duchu svatému. Proto o třetích pátcích zavedl mše k Duchu svatému,
které se později rozšířily o charismatické večery chval.

Jako kněz a farář se rozhodl zapojit do tzv. neokatechumenátní cesty,
která ve farnosti vznikla ještě před jeho příchodem. Jeho zásluhou se
stala nejviditelnějším výsledkem jeho působení, dnes reprezentovaným
pěti společenstvími s přibližně 200 lidmi, tedy pětinou celé farnosti.

Jako místní farář si také uvědomoval, jak důležité je přispívat

k jednotě křesťanů v našem městě. Silným momentem se stala podpora
účasti naší farnosti na ekumenické konferenci Otcovo srdce v roce 2019
včetně jeho osobního zapojení. Vrcholem konference bylo zástupné
přiznání přítomných představitelů jednotlivých církví podílu jejich
církví na rozdělení křesťanů, následované vzájemným odpuštěním.
Byla to událost, která pozitivně ovlivnila a povzbudila vztahy mezi
křesťany v našem městě a její ovoce je mezi místními křesťany stále
patrné. Dalším důležitým aspektem jeho působení v naší farnosti se
stala podpora synodálního procesu, k němuž nás vyzval papež
František. Na rozdíl od některých jiných farností se u nás synodální
proces skutečně rozběhl a přinesl konkrétní ovoce: farnost se začala
více sbližovat a propojovat, jednotlivé existující aktivity a společenství
si uvědomily nutnost větší otevřenosti, vzájemného naslouchání a
obdarovávání tím, co každý z nás od Pána obdržel. Ovocem synodálního
procesu jsou také farní duchovní obnovy, při kterých se můžeme vzájemně
setkávat a prožívat vstupy do adventní či postní doby. Klíčovou zásluhou
synodálního procesu se však stalo rozhodnutí o realizaci tzv. proměny
farnosti podle stejnojmenné knížky Jamese Mallona. Sám o. Pavel prošel
kněžskou formací, která mu umožnila lépe pochopit úlohu kněze v tomto
procesu. Prvním plodem této proměny bylo společné hledání a nalezení vize
farnosti. Výsledná podoba této vize je z velké míry zásluhou právě o. Pavla.
Nelze nepřipomenout také vybudování nových prostor pro ZŠ Salvátor.
Úlohou kněze je vést své farníky k zodpovědnosti za farnost, přispívat
k jejich správnému rozhodování a podporovat jejich uskutečňování. Toto
všechno se naplnilo, když skupina farníků přišla za o. Pavlem s myšlenkou
koupě a rekonstrukce budovy pro naši církevní školu. Výsledkem je
mimořádné dílo svědčící o lidské moudrosti a odvaze, spojených s důvěrou
v Boží požehnání a věrnost.

Během působení v naší farnosti o. Pavel v sobě rozpoznal a rozvinul
dar fotografování. Kalendáře s jeho fotografiemi se staly velmi oblíbenými
dárky nejen v naší farnosti. Také především jeho zásluhou vznikl zpravodaj
Život farností, do něhož o. Pavel přispíval svými články a hezkými
fotografiemi.

Osobně jsem o. Pavlovi vděčný, že během svého působení v naší farnosti
dokázal naslouchat i jiným názorům, které třeba nebyly jeho srdeční
záležitostí. Velmi pozitivně vnímám, že si uvědomoval své limity, snažil se
hledat východisko v často protichůdných názorech. Osobně si přál, aby
nebyl překážkou pro působení Ducha svatého, který často přichází s něčím,
s čím jsme nepočítali a na co v té chvíli třeba nejsme ani dobře
připraveni.

O. Slavo v naší farnosti působil 12 let. I to je nadstandardně dlouhá doba.
Jeho působení se z velké části týkalo neokatechumenátních společenství,
pro která byl dobrým průvodcem a oporou. Pro ostatní farníky byl především
liturgickým služebníkem, který dokázal oslovit svými kázáními, ale také
upřímností, s jakou dokázal využívat svých obdarování a zkušeností. Jeho
kázání byla opravdu kerygmatická, zaměřená na jádro obsahu hlásání
evangelia jako radostné zvěsti. Jedním ze silných momentů jeho působení
ve farnosti bylo zapojení do Noci kostelů v roce 2021, kdy velmi otevřeně
hovořil o svém životě, mládí, dospívání i rozhodnutí pro Krista, k čemuž
mu pomohla právě neokatechumenátní cesta. Se stejnou otevřeností však
dokázal zmínit i své zdravotní problémy, které jej potkaly během
působení v jedné římské farnosti, kam byl po svém vysvěcení přidělen.
To, co přítomné velmi oslovilo, bylo jeho přiznání, že právě tyto zdravotní
problémy jej naučily chápat a přijímat lidi s podobnými problémy.

Já osobně jsem o. Slavovi vděčný za svátosti smíření, které pro mne byly opravdovým setkáním s živým Pánem.

Tento text berte, prosím, pouze jako malou připomínku toho dobrého, co oba kněží pro naši farnost vykonali a za co jsme jim vděční. Zároveň bych chtěl poprosit nás všechny, abychom oběma odcházejícím kněžím odpustili vše, v čem případně nenaplnili naše očekávání, a abychom na ně nezapomínali ve svých modlitbách. Ať je na další cestě provází Boží požehnání, a to i na přímluvu Panny Marie, patronky naší farnosti!

Bohdan Mikušek

kdo přijali též služebné (ordinované) kněžství, je jedinou cestou srozumitelnou a věrohodnou pro člověka třetího tisíciletí.

/P.S. Aby však zde nezůstal arcibiskupův programový výhled neúplný, je třeba zmínit ještě i čtvrtou oblast, kterou vyzvedl, a tou je – služba církve společnosti. To, na co i ti, jimž Bůh v jejich životě „nechybí“, velmi citlivě slyší a reagují, je především láska projevovaná ve velkorysé a obětavé péči o potřebné, např. v charitativní oblasti – ale nejen tam. /

Václav Dřímál

Krátká úvaha o domově

V Katolickém týdeníku č. 19 vyšel na titulní stránce článek s názvem **Ať je církev domovem všem**. Píše se v něm o tom, že se předsedou České biskupské konference stal náš arcibiskup Josef Nuzík, když převzal tuto roli na 5 let od svého předchůdce arcibiskupa Graubnera.

Proč tuto událost připomínám? Až po nějaké době jsem si totiž uvědomil, že to vyjádřené přání, aby se církev stala/stávala domovem, nápadně koresponduje s první částí vize naší farnosti – **Toužíme být domovem pro každého, kdo hledá...** Nacházím v tom zvláštní řízení Ducha sv., s nímž jsme spolupracovali při hledání a formulování této vize, a to již na počátku tohoto Jubilejního roku 2025, konkrétně 18. ledna. A když připomenu citaci z výše uvedeného článku, mohu jen s radostí objevit, že vize naší farnosti a vize české církve (ČBK) jsou v plné shodě: „Církev má být vnímána jako spolehlivý partner, který doprovází člověka ve všech etapách (jeho) života, chceme být s lidmi v okamžicích radosti i bolesti.“

Co vlastně dělá domov domovem? Patrně bychom našli velmi pestrou škálu odpovědí, poněvadž každý člověk s osobní zkušeností „teplá“ domova by tu mohl uvést nejrůznější preference. Ale dovolím si naznačit, že by zde mohlo být přece jen něco společného. Tak především je to – **bezpečí, ochrana**. Pan arcibiskup Nuzík se ve svém programovém výhledu zmiňuje o ochraně nezletilých (a snad i jinak slabých a znevýhodněných) před zneužíváním a manipulací. Zároveň tím ale není myšleno, že by církev/farnost měla poskytovat „bezpečný útulek před tzv. zlým světem“. Ve skutečném domově dále mají mít také přiměřený prostor a rovnocenné podmínky k vlastnímu rozvoji všechny děti: to je další bod arcibiskupova programu – **zapojení rodin a laiků do života církve**. Toto pole je velmi široké, pokud si uvědomíme rozmanitost duchovních potřeb a očekávání od jednotlivých skupin laiků – ať už podle pohlaví, věku, vzdělání, profesí atd. Tento úkol podle arcibiskupa zahrnuje nejen tradiční kategoriální pastorační, ale i citlivé chápání aktuálních potřeb společnosti a hledání nových forem služby. (Nevyvíjí se snad neustále každý dobrý domov spolu s měnícími se potřebami svých dorůstajících dětí?)

A pak to, co je „svorníkem“ výše uvedeného: biskupská konference se ústy svého předsedy hlásí a zavazuje k **pokračování synodálního procesu** – tak jako se k této cestě započaté papežem Františkem přihlásil i jeho nástupce Lev XIV. Jde o proměnu vztahů v církvi, proměnu vztahů ve farnostech a neustále obnovovanou touhu po opravdovém a hlubokém životě s Bohem uprostřed světa převratných změn. Naše společná cesta, na níž kráčíš ti, kdo přijali křestní (společné) kněžství spolu s těmi,

Farní odpoledne

Farní den, Farní odpoledne, Špekáčkování, Den pro farnost, všechno toto jsou názvy pro jednu akci, která proběhla v sobotu 14. 6. na hřišti ISŠ. Její původ bychom našli dávno před léty, kdy jsme ještě v rámci ZŠ Salvátor chodili na Drakiády. Pak přišel čas Covidu, rekonstrukce ZŠ Salvátor a duchovní obnovy ve farnosti, rozšíření Rybiček a všechny tyto skutečnosti nás nějakým způsobem spíše než spojovaly, tak často rozdělovaly. A možná právě proto se letos všechno sešlo tak, že i přes plný termínový kalendář našel O. Pavel po několika změnách tento volný termín.

Nebe pak dodalo nádherné počasí, a ti kdo přišli myslím nádhernou atmosféru, kde jsme si mohli popovídat nebo se radovat s dětmi při plnění úkolů anebo si také dát něco dobrého na jídlo a pití. Udělali jsme snad všichni dobrou zkušenost, která nám pomůže třeba za rok i s novými pastýři farnosti toto setkání zopakovat a ještě možná vylepšit.

Rád bych za tým lidí, kteří připravovali toto odpoledne, poděkoval všem, kteří, i když bývá sobota pracovním dnem doma, tak přece jen přišli, všem pracovníkům školy a Rybiček a všem jednotlivcům, za jejich připravená stanoviště. Stejně tak všem v tzv. „kuchyni“, za jejich obětavou starost o naše žaludky. Poděkování také patří všem sponzorům, díky kterým jsme mohli celý dobrovolný výtěžek předat farnosti. Jmenovitě firmě Vahala, CBG Automation, Laďovi Vajglovi a Honzovi Peroutkovi.

Závěrem bych se chtěl omluvit všem, kteří se možná necítili být pozváni na tuto akci, protože byla hodně zaměřena na děti. Už nyní předesílám, že zváni jsou vždy generačně všichni. 😊

Za přípravný výbor Hynek Vančura

Pouť na Svatý Hostýn

Letos jsme po delší pauze znovu obnovili tradici – farní pouť dětí, které letos poprvé přistoupily ke svatému přijímání. Cílem pouti bylo společně prožít den na známém poutním místě, poděkovat za přijatou svátost a v neposlední řadě zasvěcení Panně Marii.

Pouť se uskutečnila ve středu 18. června 2025. V devět hodin ráno jsme vyrazili objednaným autobusem z Valašského Meziříčí a po příjemné cestě jsme dorazili k úpatí Svatého Hostýna, odkud jsme se společně pěšky vydali vzhůru k bazilice.

Prvním bodem programu byla křížová cesta, která vedla lesem kolem kapliček. Děti ji procházely pozorně a se zaujetím – otec Pavel jim u každého zastavení přiblížil, co jednotlivé výjevy znamenají a jak je můžeme vztáhnout i ke svému každodennímu životu. Byl to hluboký a zároveň srozumitelný duchovní zážitek nejen pro děti, ale i pro dospělé.

Po křížové cestě následovala pauza na svačinu, během níž si děti s radostí užily chvíli volna a také si prošly tradiční poutní stánky. Po občerstvení jsme se všichni přesunuli na mši svatou do baziliky.

Po mši svaté následovala přestávka na oběd, který si děti přinesly s sebou. Po jídle ještě měly možnost znovu navštívit poutní stánky a užít si chvíli volného času. Teprve poté přišel jeden z nejdůležitějších okamžiků celého dne – zasvěcení Panně Marii. Pod vedením otce Pavla děti prosily Pannu Marii o ochranu a vedení na další cestě životem i víry.

Počasí nám přálo – slunce svítilo, ale bylo příjemně, což jen umocnilo celkovou radostnou atmosféru. Po společném závěru jsme se v odpoledních hodinách vydali zpět domů. Do Valašského Meziříčí jsme dorazili kolem půl třetí odpoledne, unavení, ale naplnění.

Děkujeme všem, kdo se na organizaci pouti podíleli, zvláště otci Pavlovi, který pouť navrhl. Věříme, že se tato pouť stane opět pravidelnou součástí života naší farnosti – nejen jako připomín-

ka důležitého duchovního milníku pro děti, ale také jako společné sdílení víry a radosti v prostředí Božího stvoření.

Kateřina Kutálková

Slovo života na červen 2025

„Vy jim dejte jíst!“ (Lk 9,13)

Jsme na opuštěném místě poblíž Betsaidy v Galileji. Ježíš mluví o Božím království k velkému zástupu lidí. Mistr se tam vydal s apoštoly, aby je nechal odpočinout po jejich dlouhé cestě po tomto kraji, při níž hlásali obrácení, „všude hlásali radostnou zvěst a uzdravovali“¹.

Unavení, ale s naplněným srdcem vyprávějí, co zažili.

Lidé, kteří se o nich doslechli, se k nim však přidali. Ježíš všechny přijímá – naslouchá, mluví, uzdravuje. Zástup se zvětšuje. Blíží se večer a začínají pociťovat hlad. Apoštolové jsou tím znepokojeni a navrhují mistrovi logické a realistické řešení: „Rozpusť lid. Ať jdou do okolních vesnic a dvorců, aby si tam našli nocleh a něco k jídlu.“ Ostatně Ježíš už toho vykonal tolik... On však odpovídá:

„Vy jim dejte jíst!“

Jsou ohromeni. Je to neproveditelné. Mají jen pět chlebů a dvě ryby pro několik tisíc lidí. V malé Betsaidě není možné obstarat to, co je potřeba, a ani by na to neměli peníze.

Ježíš jim chce otevřít oči. Potřeby a problémy lidí se ho dotýkají a on se snaží je vyřešit. Vychází přitom z reality a využívá toho, co je. Pravdou je, že to, co mají, je málo, ale on je povolává k poslání: být nástroji milosrdenství Boha, který myslí na své děti. Otec zasahuje, a přesto je „potřebuje“.

Zázrak „potřebuje“ naši iniciativu a naši víru, a pak ji nechá růst.

„Vy jim dejte jíst!“

Na námitku apoštolů tedy Ježíš odpovídá tím, že přebírá odpovědnost, ale žádá je, aby vykonali celý svůj díl – byť malý. Nepohrdá jím. Neřeší problém za ně; zázrak se koná, ale vyžaduje jejich účast se vším, co mají a co by mohli obstarat a dát Ježíši k dispozici pro všechny. To předpokládá určitou oběť a důvěru v něj.

Mistr vychází z toho, co se nám děje, aby nás naučil starat se společně jeden o druhého. Tváří v tvář potřebám druhých nepatí žádné výmluvy („to není náš úkol“, „s tím nemohu nic dělat“, „musí si nějak poradit jako my všichni...“). Ve společnosti, kterou Bůh stvořil, jsou blahoslavení ti, kdo sytí hladové, oblékají chudé, navštěvují potřebné.²

„Vy jim dejte jíst!“

Vyprávění o této události připomíná obraz hostiny popsané v knize Izajáš, kterou sám Bůh připravil všem národům, kdy On „setře slzy z každé tváře“³. Ježíš nechá lidi usadit ve skupinách po padesáti jako při velkých příležitostech. Syn jedná jako Otec, což podtrhuje jeho božství.

On sám dá všechno, dokonce až do té míry, že se pro nás stane pokrmem v eucharistii, nové hostině sdílení.

Tváří v tvář mnoha potřebám, které vyvstaly během pandemie covidu-19, vytvořila barcelonská komunita Fokoláre prostřednictvím sociálních sítí skupinu, v níž lidé sdílejí své potřeby a dávají do společného věci a zdroje. A je působivé vidět, jak koluje

nábytek, potraviny, léky, domácí spotřebiče... Protože „sami můžeme udělat málo“, jak říkají, „ale společně můžeme udělat hodně“. I dnes skupina „Fent família“ pomáhá zajistit, aby stejně jako v prvních křesťanských komunitách nebyl nikdo z nich v nouzi.⁴

Silvano Malini a tým Slova života

¹ Lk 9,6.

² Srov. Mt 25, 35-40.

³ Iz 25,8.

⁴ Srov. Sk 4,34.

ZŠ Salvátor

Čas – dar i výzva

Školní rok 2024/2025 se opět nachýlil ke svému závěru a my stojíme v úžasu, jak to zase rychle uteklo a poměrně často v myšlenkách skloňujeme slovo „čas“.

Čas – každý den jím procházíme, a přesto se nás nikdy netýká méně nebo více než ostatních, protože ho máme všichni stejně (a všichni si stejně stěžujeme, že ho nemáme...). Čas se nezastaví, nečeká, nevrací se. Může být náš přítel i nepřítel. Když se těšíme, běží příliš pomalu. Když si přejeme, aby chvíle trvala, uteče nám mezi prsty. Dává nám příležitosti, ale zároveň nám připomíná, že nic netrvá věčně. Každý okamžik, který máme, je jedinečný a nenávratný. A právě proto je čas tak vzácný. Zvláštní je, že čím jsme starší, tím víc si čas uvědomujeme. Děti žijí v přítomném okamžiku – ve hře, v radosti, v objevování, zatímco my dospělí se často ohlížíme zpět nebo se obáváme budoucnosti. Možná právě v tom spočívá výzva: učit se z minulosti, plánovat budoucnost, ale žít naplno teď.

Z pohledu víry má čas ještě hlubší rozměr. Není jen chronologickým sledem hodin a dní. Je prostorem, který nám byl Bohem dán, abychom mohli růst a zrát – v lásce, moudrosti, víře. Je naše příležitost k proměně, odpuštění a k novému začátku. A tak je čas nejen měřítkem, ale i darem. My jsme v září dostali ten dar – čas prožít tento školní rok, do něž jsme s důvěrou vstoupili při slavnostní mši svaté druhého září, aniž bychom věděli nebo jen tušili, co nám přinese.

Prožili jsme toho opravdu hodně, namátkou: školní pouť ke Dni církevních škol v kostele v Zašové, v průběhu roku jsme realizovali množství nejrozličnějších projektů nebo tematických dnů pro obohacení výuky, třetáci a čtvrtáci chodili plavat na bazén, žáci se účastnili mnoha soutěží, preventivních programů, pracovali v kroužcích, nadaní žáci mohli své nadání více rozvíjet v předem připravených programech i mimo školu, přihlášení žáci 2. stupně absolvovali jednodenní exkurzi do Rakouska, zaměstnanci zájezd do Vídně, na podzim proběhla kontrola Českou školní inspekci, chodilo se do divadla, kina, kostela, do městské knihovny, starší žáci realizovali část pracovního vyučování v dílnách SPŠS na Vrbenské ulici, pro rodiče jsme připravili jarmark a Den otevřených dveří, dvě tematické besedy – jednu o vlivu spánku na učení a druhou o nebezpečí kyberprostoru, křížovou cestu pro farnost, Živý betlém na náměstí, někteří žáci letos mohli absolvovat i lyžařský výcvik za docela dobrých sněhových podmínek, karneval, společně jsme slavili významné církevní i státní svátky, poprvé mohli naši nejmladší žáci absolvovat předplavecký výcvik, třetí, pátá a devátá třída prezentovala své závěrečné projekty před rodiči a učiteli, naše absolventky zde mohly realizovat studentskou praxi, realizovali jsme dotazníkové šetření Mapa školy apod.

Proto chci jménem vedení školy s vděčností poděkovat za všechno, co jsme společně prožili a dokázali.

Děkuji z celého srdce všem našim žákům – za jejich úsilí, radost z učení (i když nám občas dávají najevo pravý opak), nasazení i odvahu překonávat překážky. Děkuji pedagogům a všem zaměstnancům školy za jejich každodenní práci, trpělivost a obětavost. Velké díky patří také rodičům – za důvěru, kterou nám projevují, za podporu i za každodenní spolupráci.

Děkuji i za pochopení a trpělivost během realizace dotazníkového šetření Mapa školy. Vaše otevřenost a upřímnost jsou pro nás důležitým impulsem k tomu, abychom se mohli dále zlepšovat. A děkuji i za trpělivost v situacích, kdy se nám něco nepovedlo – i tyto chvíle nás posouvají dál.

Věřím, že školní rok, který končí, byl úspěšný. Když jsem ho na jeho začátku přirovnal k horolezeckému výstupu na vysokou horu, doufám, že během něj postoupila každá třída co nejvýše k vrcholu a že si vybudovala svou novou základnu co nejpevněji a nejbezpečněji. Úplného vrcholu letos dosáhli naši deváťáci, kterým chci popřát hodně štěstí na středních školách, kam odcházejí. Ať je provází odvaha, poctivost a Boží požehnání.

Velké poděkování patří také o. Pavlu Stefanovi, který naši církevní školu doprovázel od samého začátku, byl její pevnou součástí, neúnavně a obětavě podporoval a rozvíjel její duchovní stránku. Kdykoliv jsme ho mohli požádat o duchovní radu, povzbudivé slovo, byl oporou nejen pro naše žáky, třetíáky, které každý rok připravoval k prvnímu svatému přijímání, ale i pro učitele a zaměstnance školy. Přeji mu, aby mu Pán stále žehnal v jeho novém působišti, dával mu všechny potřebné dary Ducha svatého a dostatek fyzických sil a zdraví pro jeho další službu.

Všem vám přeji krásné, požehnané a bezpečné prázdniny, plné odpočinku, radosti a krásných chvil a těším se, že se v září znovu setkáme při slavnostní mši na začátku nového školního roku.

Hynek Mikušek, ředitel školy

OHLÉDNUTÍ ZA UPLYNULÝMI ŠKOLNÍMI A MIMOŠKOLNÍMI AKCEMI

Turistický výlet

V sobotu 17. května jsme se vydali s turistickým kroužkem na jeden z nejkrásnějších barokních zámků na Moravě – zámek Buchlovice. Během komentované prohlídky jsme navštívili reprezentativní pokoje, knihovnu s cennými díly, hudební pokoj i jídelnu. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací o historii zámku i o jeho obyvatelích. V jejich soukromých pokojích si děti mohly představit, jak žila šlechta v průběhu staletí. Po obědové přestávce jsme se přesunuli do zámecké zahrady, kde probíhala výstava psů. Nechyběla ani sladká odměna v podobě zmrzliny nebo horké čokolády. Počasí bylo proměnlivé, chvílemi

nám i pršelo, to nám však nezkazilo radost z pěkného výletu.

Kludie Pružincová, Jana Komoňová a Lenka Potěšilová

Školní výlet I. a II. tř.

V pondělí 19. května se uskutečnil školní výlet I. a II. třídy do Zoologické zahrady Zlín. Vyrazili jsme již v 7:30 objednaným autobusem směr Lešná. Děti se už velmi těšily na to, až uvidí oblíbená zvířata, takže jim ani nevadilo to, že nás hned ráno zastihl déšť. Po příjezdu do ZOO jsme se rozdělili a každá třída se vydala na obhlídku zvlášť. Měli jsme možnost vidět žirafy, mohutného nosorožce, překrásné barevné papoušky, ale také oblíbené tučňáky a opičky. Také jsme procházeli mezi klokany, kteří měli ve svých vacích malá mláďata a žáci si je s nadšením fotili. Nejvíce se ale děti těšily na pavilon, ve kterém měly možnost si pohladit rejnoka. Po vstupu si museli řádně umýt ruce a teprve poté se mohli naklonit nad bazén, ve kterém plavali malí rejnoci. Během procházky po areálu jsme viděli také krásně kvetoucí rostliny a zavítali jsme i do japonské zahrady. Na závěr výletu si malí poutníci mohli zakoupit nějaké suvenýry a již jsme se odebrali k parkovišti, kde nás čekal autobus. Všem se výlet velmi líbil.

Kateřina Kubjátová, Petra Mikešová a Eva Novosadová

Beseda v knihovně pro IX. třídu: Čtení je In

Žáci IX. třídy se v rámci hodiny českého jazyka zúčastnili vzdělávacího programu „Čtení je In“. Cílem bylo podpořit zájem o čtení. Děti se seznámily s novými knihami a vyzkoušely si, jak může být čtení zábavné. Po úvodním slově paní knihovnice si každý vybral knihu, která ho zaujala, a pomocí metody Katapult, podle předem připravených otázek, ji představili svým spolužákům. Součástí programu bylo také prohlížení komiksů, během kterého žáci podle názvu určovali, do které žánrové skupiny jednotlivé tituly patří. Deváťáci si uvědomili, že čtení může být zábavné a inspirující. Nakonec mnozí odcházeli s vypůjčenou knihou. Děkujeme paní knihovnici za krásně připravenou lekci.

Kludie Pružincová

Knihovna 5. ročník

Na knihovnickou besedu připravenou o knize Blbá Vendula autorky Noemi Cupalové byli pozváni žáci 5. ročníku. Děj knihy zavede čtenáře do života dívky, které se z nejruznějších důvodů některé běžné věci dělat nechce, zároveň se jí rozvádějí rodiče. Chová se k druhým drze a nevhodně. Jednoho dne se z domácího plného odpadkového koše vyklube „Neřád“, který ji k nekálým kouskům nejen navádí, ale ještě ji v nich podporuje. I stane se po nějaké době, že se Vendule podaří nad tímto našeptáva-

čem vyžrát. Proto je kniha napsána ve dvou sloupcích a ve dvou odlišných barvách – jak lze na danou situaci zareagovat a odpovédět za spolupráce se špatným rádcem nebo zdvořile. Děti během programu vyplňovaly připravené pracovní listy, nebo se zapojovaly do inspirujících diskuzí. Závěrem si v knihovně také mohly půjčit další knihy. Paní knihovnici P. Holmanové děkujeme za podnětnou výuku.

Ludmila Černochová

Bezpečný svět pro naše děti

V úterý 20. května se šestáci, osmáci a deváťáci vydali na stadion TJ ve Valašském Meziříčí na akci s názvem Bezpečný svět pro naše děti (Den s Armádou ČR, Policií ČR, BESIPem a ostatními složkami IZS). Akci pořádalo město VM pro všechny žáky ve Valašském Meziříčí. V průběhu dvou vyučovacích hodin si žáci měli možnost projít různá stanoviště. Některé žáky zaujaly například vojenské vozy, další si nechali vysvětlit od hasičů, co všechno můžeme nalézt v hasičském autě. Mnozí si vyzkoušeli střelbu a jak těžká je výstroj vojáka či policisty. Žáci odcházeli spokojeni a plni zážitků.

Petra Biskupová, Anežka Zgabajová, Jiří Krupa, Martin Holíš

Lesní pedagogika pro 2. a 7. ročník

Ve středu 21. května se žáci 2. a 7. ročníku zúčastnili aktivity Lesů ČR s názvem Lesní pedagogika. Obě třídy přijely do Krhové společně, poté měly samostatný program, který zahrnoval lesní rostliny a stromy i keře včetně poznávání, zvěř, lesní cesty, vody, lapače, nejrůznější nástroje, které se v lese používají. Zároveň se účastníci programu dozvěděli, jak je potřeba se v lese chovat, co se z lesa může odnést a co ne. Výuka probíhala s možností dotazů, došlo i na šelmy v této oblasti se pohybující nebo na recepty z myslivecké kuchařky. Dětem se akce líbila, děkujeme zaměstnancům Lesů ČR za bezvadně připravený program.

*Ludmila Černochová, Eva Novosadová,
Marie Čtvrtníčková, Kateřina Kubjátová*

Dětské slyšení

Ve středu 21. května se sešli vedoucí představitelé našeho města s dětmi ze základních škol. Každou školu reprezentovali vybraní žáci, kteří jim během dvou hodin mohli položit jakoukoliv otázku nebo představit problém, se kterým se ve městě setkávají. ZŠ Salvátor reprezentovali vybraní žáci školního parlamentu. A protože jsou děti velmi všímavé, dotazy se vztahovaly na mnoho oblastí jako například na bezpečnost města, práci s bezdomovci nebo lidmi závislými na drogách, plánovanou výstavbu sportovní haly, opravy chátrajících komunikací, na-

kládání s komunálním odpadem ve městě, údržbu zeleně, dětských hřišť na sídlištích, na kulturní akce apod. Pan starosta se pak zeptal dětí, jakou hudební kapelu nebo známého zpěváka by si přáli slyšet ve městě. V tu chvíli se mnoho dosud nesmělých dětí zapojilo do diskuse, a tak během chvilky bylo zapsáno mnoho zajímavých přání a nápadů. Doufejme, že některé přání bude vyslyšeno v brzké době.

Hynek Mikušek

Výtvarná soutěž „Kde domov můj“

Na podzim tohoto školního roku jsme se s několika výtvarnými pracemi žáků zapojili do soutěže Kde domov můj na výzvu MěÚ a Diakonie. Sedmáci kreslili ve výtvarné výchově domy z náměstí, osmáci po školní pouti kostel v Zašové a deváťáci kreslili pohled z okna učebny 401 na náš farní kostel. Podařené obrázky jsme zaslali organizátorům soutěže. Dlouho jsme žádnou odezvu neměli, až na konci ledna jsme dostali dopis – poděkování za zapojení do soutěže, ale že se výzva bude opakovat, aby se zapojily i další školy, protože záměrem Diakonie bylo zarámované výkresy použít k výzdobě prostor Citadely ve Valašském Meziříčí. Nakonec se ukončení soutěže posunulo až na konec dubna a vernisáž vystavených prací proběhla 7. května. Obrázky památek z našich obcí teď zdobí chodby hospice Citadela a přinášejí naději a radost jeho klientům. Byla jsem se tam podívat a hned jsem poznala obrázky, které nakreslili: Vojtěch Zavičák, Mikuláš Tománek (oba IX. třída) Kristýna Kelárková, Hana Hlavicová (obě VIII. třída), Angelina Vasunina a Jan Trlica (oba VII. třída). Všechny zapojené školy obdržely odměny.

Magda Krupová

Průkazy cyklisty pro čtvrtáky

Součástí výuky každého čtvrtáka je také dopravní výchova, kterou děti zažily v tomto školním roce třikrát na dopravním hřišti. Při jejich čtvrté návštěvě již skládaly zkoušku, po jejímž úspěšném zakončení získaly průkaz cyklisty. Paní Liďáková, která je ochotně na závěrečnou zkoušku po celou dobu připravovala, děti na závěr pochválila za výborné výsledky závěrečného testu i za dodržování pravidel silničního provozu při jízdách na hřišti. Všechny děti si tak 21. května hrdě odnesly svůj vlastní průkaz cyklisty. Blahopřejeme!

Hana Havranová

Prezentace ročníkových prací žáků V. třídy

Ve čtvrtek 22. května zažili žáci V. třídy svůj velký den. Čekala je prezentace ročníkových prací, na kterých během školního roku usilovně pracovali – jak ve škole, tak doma. Každý si vybral téma, které mu bylo blízké, a snažil se ho co nejlépe zpracovat i představit svým spolužákům, učitelům a rodičům. Objevila se celá škála zajímavých témat – od kulinářských specialit přes

osobní koníčky až po moderní technologie, jako je umělá inteligence. Největší oblibě se však těšila zvířata a domácí mazlíčci. Děti své prezentace často obohatily praktickými ukázkami a připravily i malé ochutnávky. Některé rodiny dokonce spolupracovaly na přípravě občerstvení, které potěšilo všechny přítomné. Na prezentaci se žáci pečlivě připravovali s paní učitelkou Černochovou, která jim poskytla cenné rady a konstruktivní zpětnou vazbu. Díky tomu se děti naučily nejen zpracovávat informace, ale také je s jistotou a přehledem prezentovat před publikem. Prezentace byla krásnou ukázkou toho, co všechno děti dokážou, když mají možnost tvořit, objevovat a sdílet to, co je baví. Za svou práci si zaslouží velkou pochvalu – stejně jako poděkování všem, kteří je podporovali. Byla to inspirativní a radostná tečka za jejich celoročním úsilím.

Lenka Potěšilová

Vítězství a postup do okresního kola v minifotbale

V pondělí 26. května jsme se zúčastnili okrskového kola ve fotbale, který se uskutečnil na umělé trávě na fotbalovém stadionu ve Valašském Meziříčí. Naše družstvo bylo složeno z žáků VI. až IX. třídy. Do turnaje se přihlásila čtyři družstva a my jsme si vítězstvím zajistili postup do okresního kola, které se uskutečnilo v pátek 30. 5. zase ve Valašském Meziříčí. Za školu nastoupili Lev Tadeáš, Juránek Daniel, Kubját Dominik, Hlavica Tobiáš, Vančura Jakub, Juránek Matouš, Peroutka Robin, Vrána Damián, Kořístka Ondřej a Fac David. Všichni podali výborný výkon a chválím kluky za týmovou spolupráci.

V pátek 30. 5. pak proběhlo okresní kolo, do kterého jsme z okrskového kola postoupili společně se ZŠ Vyhlička. Turnaj byl kvalitně obsazen a my jsme nakonec získali 5. místo ze sedmi týmů. Sportovcům děkujeme za reprezentaci školy a těšíme se na další sportovní utkání.

Martin Holíš

Školní družina a chemické pokusy v Domečku

V pátek 23. května jsme prožili zajímavé odpoledne plné zábavných chemických pokusů. Děti školní družiny prováděly jednoduché a bezpečné experimenty s látkami každodenního života. Děti si vyzkoušely malování pomocí změny pH s červeným zelím, tajné písmo s použitím roztoku jedlé sody, kurkumy a mýdla, dále šumivou ovocnou sopku z citronu a lávovou lampu, která vznikla smícháním oleje a obarvené vody. Při provádění chemických pokusů děti s nadšením pozorovaly výsledky. Tyto experimenty byly nejen zábavné, ale také vzdělávací. Za program uskutečněný v SVČ Domeček děkujeme paní Mgr. Veronice Mičunkové.

Lenka Karolová

Ročníkové práce žáků III. třídy

Během celého školního roku pracovali žáci III. třídy na svých ročníkových pracích. V říjnu si všichni vybrali téma a pak postupně napsali, proč si téma vybrali, svůj zážitek nebo básničku, vymysleli slovní úlohu, vyhledali související anglická slovíčka, nakreslili obrázky ručně i na počítači, vytvořili titulní stranu a zpracovali získané informace. Výběr témat byl opravdu pestrý, od tradičních zvířátek (pes, kočka, králíci) přes ta méně obvyklá (fenek, chobotnice, sovice sněžní) až po techničtější (bagr, lego, Minecraft), sportovní (atletika, Ronaldo) nebo vlastivědná (Veřovice, hrad Houska) témata. V úterý 27. 5. nadešel velký den, kdy děti odprezentovaly své práce před rodiči a dalšími hosty. Všichni svůj úkol zvládli skvěle a zaslouží si velkou pochvalu.

Veronika Masopustová

Chemické detektivní aktivity

Je středa 28. 5. Ve školním klubu to vypadá jako v mraveništi. Pozoruji hemžení dětí, sleduji veškerý ruch a poslouchám poznámky typu: „Máte nožičky?“ (rozuměj, ty od stojanu na zkumavky), „K čemu to je?“, „Ty lavice patří k sobě. Ale jen dvě.“ Místnost se proměňuje v provizorní chemickou laboratoř pro malé detektivy, kterou zkušeně vede Mgr. Veronika Mičunková. Klubíci zkoumají své otisky prstů, dovídají se zajímavosti o identifikaci osob, zkoušejí několik druhů tajného písma, zkoumají ochranné prvky na bankovkách a jízdenkách MHD. Občas zní slova jako kyseliny, zásady, UV světlo, fluorescence, daktyloskopie..., ale jen tak mimochodem, aby naše laboratoř neztratila na hravosti. Mám dojem, že některé děti budou zkoušet pokusy ještě doma. Tak se prosím nedivte, pokud vám bude mizet kurkuma, jedlá soda, ocet či jiné ingredience. V tom případě máte doma správného mladého detektiva či průzkumníka, možná z něj jednou vyroste nadějný vědec.

Anna Hříbková

Slavnost Nanebevstoupení Páně

Ve čtvrtek 29. května jsme prožili spolu s farníky slavnost Nanebevstoupení Páně. Mši svatou sloužil pan farář z Kelče Jan Berka. V kázání se obracel k dětem, které odpovídaly na jeho otázky. Pěkně jim vysvětlil na srovnání s prázdninami, během kterých můžeme prožít různá dobrodružství, zajímavé události a zážitky, ale které po dvou měsících skončí, jak prožívali učedníci Pána Ježíše, se kterým za jeho působení na zemi taky zažívali spoustu dobrodružství a zázraků, to, že odešel do nebe. Tak, jak nám skončí prázdniny, skončilo pro učedníky spojení s Ježíšem. Ale On nás nezanechal samotné! Zanechal nám eucharistii, máme možnost chodit na mši svatou a při svatém přijímání se setkat s Ježíšem přímo ve svém srdci.

Magda Krupová

1. místo v krajském kole soutěže

Ke konci května přišla do naší školy nečekaná milá návštěva – Bc. Vladislav Malcharczik, aby předal naší žákyni Veronice Pospíšilové ze VI. třídy ocenění a diplom za 1. místo ve 4. kategorii – literární soutěž pro žáky základních škol – krajského kola soutěže Markétina dopravní výchova (s podtitulem „Bezpečně u dopravní nehody“). Jako vítězka postupuje do celostátního kola, které bude vyhodnoceno v Praze. Blahopřejeme Veronice a děkujeme za reprezentaci naší školy a držíme palce, ať je tak úspěšná i ve finálním kole.

Hynek Mikušek

A v úterý 10. června jsme se emailem z Prahy dozvěděli, že Veronika v celostátním kole získala 2. místo!! Tak to je paráda! Velká gratulace! Veronika si jistě zaslouží pochvalu ředitele školy.

Hurá na výlet...

Nadpis plakátů na nástěnce žákovského parlamentu denně lákal všechny kolemjdoucí. Nastal pátek 30. května a skupina Parlamentáků už jen čekala na osmou hodinu ranní, aby mohli

společně vyrazit na vrch Helštýn. I přes chladnější počasí a slabé mrholení byla cesta pěšky v krásné přírodě velmi příjemná. Na výletě jsme zhodnotili celoroční práci v žákovském parlamentu a zahráli si spoustu nejrůznějších her, od kterých nás ani déšť neodradil. Odměnou pro žáky za činnost v ŽP byl pořádný kus pizzy, kterou nám kurýr přivezl přímo až na kopec. Byl to prima den!

Marie Čtvrtníčková

Metodějská Cyrilinka – IV. třída

Mezi naše čtvrtáky přijel 30. května lektor Radomír Palacký, aby děti provedl zábavnou a velice poučnou formou příběhem věrozvěstů Cyrila a Metoděje s názvem Metodějská Cyrilinka. V úvodu dvouhodinového programu si děti napsaly své jméno písmem hlaholice, zahrály si tichou poštu a uvědomily si při tom důležitost písma a řeči. Pak byly vyzvány, aby se zamyslely nad tím, jakou kulturu očekávají od své třídy (výzdoba třídy, vztahy mezi jejími členy, chování k sobě navzájem). Pantomimou předváděly věci a činnosti typické pro český národ a celý program doprovázela krátká animovaná videa o putování a působení slavných věrozvěstů po Evropě, kteří šířili křesťanství a při překonávání mnohých těžkostí se nechali vést vírou v Boha. Po celou dobu byly děti podněcovány k uvědomování si významu hodnot, jako jsou pokora, odvaha, svoboda, odpuštění nebo úcta.

Hana Havranová

Preventivní program s tímto poetickým názvem proběhl taky v 5. ročníku. Pátáci se zajímavou interaktivní formou seznámili s některými méně známými detaily z životů sv. Konstantina a Metoděje. I když téma programu znělo spíše historicky, jednalo se o program zaměřený na třídní klima, vztahy žáků v kolektivu a jejich vzájemnou spolupráci. Společně si pak vytvořili svou „kulturní myšlenkovou mapu“ třídy, ve které všichni vyjádřili svá přání, která by mohla zlepšit právě atmosféru ve třídě a vztahy mezi žáky.

Zuzana Coufalíková a Lenka Potěšilová

Školní družina na dopravním hřišti

Děti školní družiny strávily pohodové odpoledne pobýtem na dopravním hřišti. Před samotnou návštěvou DH si děti ve škole zopakovaly znalosti dopravních značek a dopravních situací prostřednictvím krátkých filmů i soutěží s dopravní tematikou. Poté jsme se 30. května vypravili na dopravní hřiště zúčastnit nabytých vědomostí v praxi, a především si užít páteční odpoledne na výbornou. Děti si vypůjčily šlapací káry a během jízdy se snažily dodržovat pravidla silničního provozu. I přes občasné mrholení se všem zúčastněným akce líbila.

Lenka Karolová

Soutěž: Matematická laboratoř „MATLA“

V úterý 3. června si naši žáci 4. a 5. ročníku poměřili své síly v matematických a logických úkolech v soutěži Matematická laboratoř „MATLA“, která se konala v Klubu deskových her – Vrtule ve Valašském Meziříčí. Naši školu reprezentovali: Terezie Vrtalová a Matyáš Kutálek ze IV. třídy a Terézia Pancisynová, Michaela Bernkopfová a Eliáš Dřímál z V. třídy. Čekala je celá řada náročných disciplín – nejprve skládali tangramy, poté si prověřili paměť v Kimově hře, následoval logický kvíz a nakonec poměření sil ve 3D piškvorkách. Soutěže se zúčastnilo celkem 12 týmů. Naši žáci si v silné konkurenci vybojovali krásné 8. místo. Odměnou jim byly nejen nové zkušenosti, ale i pěkné ceny, které se rozhodli využít ve své třídě. Děkujeme organizátorům soutěže za skvěle připravenou akci a příjemnou atmosféru.

Lenka Potěšilová

Kino pro I. – IV. třídu

Novou pohádku Zlatovláska mohly zhlédnout v kině děti z I. - IV. třídy ve středu 4. června. Věřím, že se jim nové zpracování líbilo stejně jako nám starším původní film.

Tělocvik trochu jinak

Další hodinu plnou zábavy a her na rozvoj pozornosti, postřehu, rychlosti, rovnováhy a soustředění si užily děti z I. a II. třídy. Děkujeme trenérovi Ondrovi Koňáříkovi za prima hodinu.

Petra Mikešová a Eva Novosadová

Turnaj ve stolním tenise

V polovině března 2025 vyhlásil žákovský parlament turnaj ve stolním tenise. Přihlášení žáci byli podle věku rozděleni do několika skupin. Turnaj se odehrával v prostorách školy pouze v průběhu velkých přestávek, a tak utkání všech borců nějaký čas trvalo. Ani u nás by se bez fanoušků žádný turnaj neobešel, a tak denně chodili spolužáci své kamarády podporovat. **Výhercem v mladší kategorii se stal Ondřej Žamboch (5. ročník), první příčku ve starší kategorii obsadil Damián Vrána (6. ročník).** Gratulujeme. Účastníci mladší kategorie: Ondřej Žamboch, Martin Křištof, Natálie Křištofová, Nikol Dřímálová, Eliáš Adamec, Terézia Pancisynová, Matyáš Kutálek, Vít Gajdoš. Účastníci starší kategorie: Jan Pavlík, Damián Vrána, Matouš Juránek, Bernard Lev, Jindřich Kutálek, Theodor Adamec, Simeon Kuběja, Ondřej Kořístka, Jan Olejník, Kryštof Perutka, Václav Baričiak, Loreta Kubějová, Ludmila Svobodová, Mikuláš Perutka, Tadeáš Olbert, Matěj Marušák. Děkuji Janu Fojtíkovi (6. ročník), který poctivě evidoval a koordinoval všechny zápasy.

Marie Čtvrtníčková

Setkání budoucích prvňáčků

V úterý 10. června odpoledne se ve škole sešli budoucí prvňáčci. Tentokrát je ještě doprovodili jejich rodiče, ale od září už budou chodit do školy sami! Setkání začalo v tělocvičně, kde se s dětmi a rodiči přivítala nová paní učitelka Zuzana Vrtalová, která bude učit I. třídu. Poté, co se děti vzájemně představily a zahrály si hry, se přesunuly do své budoucí třídy, kde plnily ještě zábavné úkoly s vybarvováním pracovního listu. Děti byly velice šikovné a do školy se už těší. Rodiče si ve vedlejší učebně vyslechli potřebné informace pro pohodový a bezproblémový start školní docházky jejich dětí.

Magda Krupová

Výlet školní družiny

Tradice se mají dodržovat. Tradicí družiny a školního klubu je, že v červnu se jede na výlet, a to ne výlet ledajaký, vyráží se do Galaxie ve Zlíně. Děti se již dlouho doptávají, kdy že se pojedou. Letos se dočkaly v úterý 10. června. Štěbetání těšících se dětí se neslo chodbami už od rána, pokračovalo v jídelně i cestou v autobuse. A Galaxie opět nezklamala. Děti se mohly s kamarády vyřádit na atrakcích, dosyta se zasmát, vyběhat se... Cestou zpět už vládl větší klid, výdej energie v zábavním parku byl přece jen nemalý. A již tradičně se těšíme zase na další rok.

Lenka Karolová, Zuzana Coufalíková, Anna Hříbková

Prvňáčci v knihovně

Ve čtvrtek 12. června se prvňáčci pro letošní rok rozloučili s knihovnou. Na poslední lekci pro ně měla paní knihovnice připravenou mini „šipkovanou“ po oddělení, kdy musely děti zodpovídat na čtyřech stanovištích záluďné otázky, aby získaly kód k zámku truhly, ve které pro ně bylo ukryto překvapení. Tím překvapením byla knížka „Jak víla Anička zachránila jaro“. Děti byly moc šikovné a vysloužily si pochvalu za krásné čtení 😊.

Petra Mikešová

Závěrečná výprava turistického kroužku

V pátek 13. června jsme se za krásného slunečného počasí vydali na poslední výpravu letošního školního roku. Naše cesta začala na náměstí ve Valašském Meziříčí, kde jsme si dopřáli sladkou zmrzlinu na rozloučenou s turistickou sezónou. Poté jsme zamířili k piknikovišti u Ekocentra. Tam jsme rozdělali oheň, opekli špekáčky a další dobrotu, které si děti přinesly. Nechyběla ani volná zábava – u rybníčku si děti hrály, tančily, zpívaly, krmily rybičky i kachny a užívaly si společný čas naplno. Na závěr jsme se vrátili zpět na náměstí, kde děti dováděly u fontány a čekaly na příchod rodičů. Výlet byl krásným zakončením celoroční práce v turistickém kroužku – plné zážitků, pohybu, přírody a smíchu. Děkujeme všem dětem za skvělý rok a těšíme se na nová dobrodružství v tom příštím!

Lenka Potěšilová, Klaudie Pružincová a Jana Komoňová

Šestáci v Tarzanii

Horský lanový park Tarzanie – to byl cíl výletu, kam v pátek 13. června zavítali žáci 6. ročníku. Trasy mnoha překážek ve výšce až 8 m nad zemí měly různou náročnost. Začínaly poměrně jednoduchými úkoly, poté pokračovaly např. na kládě, síti, laně či žebříku a každého dokázaly pořádně potrápit, ale i pobavit. Po celé trase byly děti jištěny speciálním samojistěcím systémem. Počasí nám přálo, a tak si žáci zpáteční cestu k vlaku užili procházkou podél potoka. Výlet se vydařil, máme na co vzpomínat.

Marie Čtvrtníčková a Anežka Zgabajová

Farní den

V sobotu 14. června pořádala farnost Valašské Meziříčí první oficiální farní den. Ve spolupráci s DS Rybičky, spolkem Šance pro naše děti a ZŠ Salvátor bylo pro farníky připraveno setkání se sportovními soutěžemi, zábavou a stanovišti na procvičení různých dovedností a zručnosti. Na stanovištích se pak střídaly zejména děti, ale soutěživého ducha prokázali i někteří dospělí. Mezi nejnavštěvovanější stanoviště patřilo to, kde se mohlo střílet z luku na terč. Děti se taky mohly svést na čtyřkolce, prohlédnout si závodní auto rallye, dováděly s heliem na nafukování balonků a mnohé si nechaly malovat na obličej. Vše se odehrávalo na hřišti ISŠ ve VM. Kromě zábavy pro děti byla možnost posezení a sdílení dospělých. Učitelé se mohli potkat s bývalými žáky a prohodit pár slov, některé rozhovory učitelů s rodiči nahradily školní konzultace 😊. Nechybělo bohaté občerstvení a odměnou všem bylo krásné letní počasí.

Magda Krupová

První svaté přijímání

Neděle 15. června byla velkým dnem pro většinu žáků naší III.

třídy. Poprvé přijali v hostii Pána Ježíše při svatém přijímání. Byl to slavnostní den, sluníčko svítilo a hřálo, děti byly krásně oblečené a po hodinách náboženství ve škole a čtvrtetných přípravách v kostele nebo na faře dobře nachystané na tuto velkou událost. Otec Pavel v promluvě (mimo jiné) dětem k příkladu dvou konvic – s horkou a studenou vodou a s louhováním čaje – připodobnil naše srdce, která taky mohou být studená nebo vřelá vůči Pánu Ježíši. Na následném výletě na sv. Hostýn se ještě děti zasvětily Panně Marii.

Magda Krupová

Po prvním svatém přijímání na Hostýn

Ve středu 18. června jeli naši třetáci na pouť na Svatý Hostýn. Dříve byl tento „výlet“ tradiční akcí po prvním svatém přijímání. Covidová epidemie tuto tradici na několik let přerušila, ale letos byla opět obnovena. Cesty se zúčastnily i děti, které do naší školy nechodí a na první svaté přijímání se připravovaly v náboženství s paní katechetkou Kutálkovou. Na Hostýně jsme si prošli Jurkovičovu křížovou cestu, otec Pavel sloužil mši svatou a na závěr nám požehnal a zasvětil děti Panně Marii. Stihli jsme i navštívit prodejní stánky. Akce se moc vydařila, počasí nám přálo a já věřím, že to byl pro děti zážitek, na který budou dlouho vzpomínat.

Veronika Masopustová

Orientační dny ve Fryštáku

Ve středu 18. června zahájili žáci 8. a 9. ročníku své programy na Orientačních dnech ve Fryštáku v salesiánském středisku v Domě Ignáce Stuchlého. Vlastně již hned poté, co vystoupili z dopravních prostředků, jim začal program. Ten byl dozajista pestrý a zajímavý a zaměřený na téma, která si žáci již dopředu vybrali. Každá třída měla své téma. Počasí bylo krásné, slunečné a teplé, a tak si všichni užili spoustu aktivit venku na čerstvém vzduchu. Ale také prožili společná sdílení, hodnocení každého dne i modlitby.

Magda Krupová

Den v přírodě – IV. třída

Za krásného slunečného dne se 18. června vydali naši čtvrtáci navštívit zvířátka do záchrané stanice v Hošťálkově. Skvělá paní veterinářka Kamila Křupalová přichystala pro děti poutavý výklad o tamních zachráněných zvířatech. Na začátku děti seznámila s náplní své práce a s příběhy, které zvířata zavedly do její stanice. Apelovala na děti, aby z přírody neodnášely opuštěná mláďata, protože taková se po kontaktu s člověkem do přírody již vrátit nedokážou. Děti viděly různé druhy sov, dravců, veverky, srnce, kunu a prase divoké a dozvěděly se o nich mnoho zajímavého. Víte třeba, že sovice sněžní dokáže vydržet bez potravy až 40 dní, nebo že sovy nejsou tak chytré, jak se o nich říká? Před odjezdem pobýly děti na hřišti u kostela,

kde se mohly vydovářet a zasportovat si. Bylo to krásné společně strávené dopoledne.

Hana Havranová

Třídění hliníku

U nás ve škole se stalo dobrým zvykem třídít kromě papíru a plastů taky hliníku, a tak **moc chválím všechny děti, které přinášejí z domu nejen sešlapané plechovky od nápojů, ale i hliníková víčka např. od jogurtů.** Na rozdíl od papírů a plastů nám odevzdání hliníku ve sběrně přináší finanční částky, které můžeme přiložit na účet Adopce na dálku. Obvykle nosí děti hliníkový sběr v sáčcích s menším množstvím. Několik žáků v tomto školním přineslo ale i několik pytlů hliníku! A tak **jsme v tomto pololetí ve sběrně získali částku 528,-Kč!** To je krásné!

Největší množství přinesli:

1. Matyáš Mozola, IV. třída
2. Aneta Mozolová, I. třída
3. Anna Pečinková, III. třída
4. Zuzana Žambochová, III. tř.
5. Martin Křištof, IV. třída

Další žáci, kterým také děkujeme za snahu a sběr hliníku, jsou: Nikol Dřimalová, Nikola Soukupová, Matouš Vráblík, Sofie Folvarčná, Artur Holec, Rozálie Vaculínová, Justýna Dřimalová, Tadeáš Marušák, Jan Zavičák, Valentina Petrová, Magdaléna Perutková, Viktorie Živkovič, Vilém Petrovický. **Děkujeme i těm, kteří na příslušné místo odevzdávají hliníkový odpad, aniž by to panu školníkovi nahlásili.**

Magda Krupová, Pavel Kolaja

Dřevěný hlavolam – dílny

Výuka pracovních činností na druhém stupni je realizována po úpravách ŠVP pouze v 8. a 9. ročníku tak, že jsou jednotlivé třídy rozděleny na skupiny chlapců a skupiny dívek, které vždy jednou za 14 dní v tříhodinovém bloku mohou pod vedením vyučujících rozvíjet své pracovní kompetence. Kromě běžných a obvyklých činností se děvčata učí vařit ve školní kuchyňce a chlapci jedenkrát za měsíc pracují v dílnách pod vedením mistra odborného výcviku. Tato spolupráce mezi školami trvá již několik let a vnímám ji jako velmi přínosnou. Chlapci si během letošního školního roku mohli zkusit vyrobit například ramínko na šaty, malý vozíček – žebříňák, adventní svícen ve tvaru komety, vařečku, košík, velikonoční řehtačku a dřevěný hlavolam. V květnu si děvčata s chlapci role vyměnili, takže šla do dílen a chlapci se učili vařit. Jsem velmi vděčný za tuto spolupráci, protože díky ní můžeme obohatit výuku drobnými činnostmi v profesionálně zařízených učebnách a za přispění odborníků. Zkušenosti, které zde žáci získají, určitě jednou využijí v době, až budou mít vlastní rodinu, domácnost a bude potřeba zvládat aspoň základní úkony pro její údržbu. Český národ měl vždycky šikovné a vynalézavé lidi, kteří si vždy dokázali se vším poradit. Doufám, že se to o nás bude říkat i v budoucnu.

Hynek Mikušek

Okresní kolo v malé kopané

Ve čtvrtek 19. června jsme se zúčastnili fotbalového turnaje, který se uskutečnil na fotbalovém stadionu ve Valašském Meziříčí. Turnaj hrála čtyři družstva. **Naši fotbalisté (Matouš Juránek, Theodor Adamec, Jan Pavlík, Robin Peroutka, Damián Vrána, Simeon Kuběja a Jindřich Kutálek (6. ročník), Tomáš Hlavica, Jakub Vančura, David Fac (7. ročník) vyhráli dvě utkání a ve třetím remizovali.** V turnaji jsme zvítězili s největším počtem bodů a zaslouženě obsadili **1. místo.** Klukům gratuluju, podali opravdu velmi kvalitní výkon. V tomto školním roce to byla poslední sportovní událost a těšíme se po prázdninách na další.

Martin Holíš

Ocenění ve výtvarné soutěži Pták roku 2025

V tomto roce jsme se opět zapojili do výtvarné soutěže Pták roku, kterou pořádá Spolek pro obnovu zámeckého parku Branky na Moravě. Ptákem roku 2025 je konipas horský. Obrazky malovaly děti ve výtvarných výchovách, někteří doma. 18. června jsme se dozvěděli vyhodnocení. Porota vybere vždy několik dětí na jednotlivé stupně vítězů. I díky tomu jsme ve třech kategoriích získali krásná umístění! V kategorii 1. – 2. ročník skončil **na 3. místě Tomáš Marušák z I. třídy.** V kategorii 3. – 5. ročník máme **dvě 1. místa: Ivanna Semedii a Veronika Skýpalová, obě děvčata jsou ze IV. třídy.** V kategorii 8. a 9. ročník máme opět **1. místo, a to díky Kristýnce Kelárkové z VIII. třídy.** Oceněným žákům gratulujeme a děkujeme za reprezentaci školy. Slavnostní vyhlášení a předání odměn se uskuteční 4. 7. od 16 hodin v zámeckém parku v Brankách n. M.

Ocenění ve výtvarné soutěži s dopravní tematikou

V tomto roce vyhlásila Komise BESIP při Radě města VM a Domeček VM výtvarnou soutěž na téma: „Nakresli dopravní hřiště“ nebo „Nakresli sebe na kole“. Tato nahradila tradiční soutěž Nakresli rallye. Oceněné práce byly odměněny a vystaveny. Naše žákyně **Terézia Pancisynová z V. třídy získala ve své věkové kategorii 1. místo!** Blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci školy.

Magda Krupová

A na závěr přehled přijetí deváťáků na střední školy

Název školy	Přijato
Gymnázium Františka Palackého, VM	5
Arcibiskupské gymnázium, Kroměříž	4
Obchodní akademie, VM – Informační technologie	1
SPgŠ, Kroměříž – Předšk. a mimošk. pedagogika	2
SPgŠ a SZŠ sv. Anežky České, Odry - Předškolní a mimoškolní pedagogika	1
Mendelova SŠ, Nový Jičín - Praktická sestra - Lyceum	1 1
Gymnázium a SPŠ elektrotechniky a informatiky, Frenštát p. R. – Elektrotechnika	2
SŠ zemědělská, Rožnov p. R. – Agropodnikání	1
SPŠ Hranice n. M. – Požární ochrana	1
SPŠ stavební, VM – Technická zařízení budov	1
SPŠ strojnická, Vsetín – Ekonomika a podnikání	1
SŠ oděvní a služeb, Vizovice – Kadeřník	1

7. ročník – přestup na víceletá gymnázia

Celkem podalo přihlášku 6 žáků, přijati byli na:

Gymnáz. Fr. Palackého, VM 1 (+1 přijat, ale nenastoupí)

Arcibiskupské gymnáz., Kroměříž 2

SŠ a Gymnáz. Kostka, Vsetín 1 (+1 v jednání ve 2. kole)

Ludmila Černochová

Dětská skupina Rybičky

Rybičky od ledna do června

Milí čtenáři Života farností, chceme se s vámi podělit o zážitky z naší dětské skupiny Rybičky.

V zimních měsících, kdy je venku chladno a mokro, jsme chodili často cvičit do Domečku nebo do tělocvičny na ZŠ Salvátor.

Cvičení si vždy náramně užíváme a máme radost z pohybu. Některé dny bylo počasí takové, že se vůbec nedalo jít ven. To jsme pak ve školce vytáhli kinetický písek a stavěli různé stavby.

Dlouhé zimní měsíce jsme využili k návštěvě Městské knihovny a Vrtule. Protože karneval patří k naší tradici, před začátkem postní doby jsme se všichni ve školce sešli v maskách a užili si karnevalové veselí.

V dubnu proběhla v jídelně ZŠ Salvátor dortová kavárna, jejíž výtěžek byl použitý na stavbu naší nové budovy ve Stříbrné ulici. Další naší tradiční akcí je besídka pro maminky. Děvčata maminkám předvedly, jak se uspávají miminka – panenky. Kluci si pro maminky připravili pohádku O Boudě, budce. S celým programem jsme nakonec šli potěšit stařenky a stařečky do Domova pro seniory, kde už na nás každoročně čekají s otevřenou náručí. Je úžasné vidět rozzářené oči starých lidí, když se dívají na naše malé děti ze školky.

Jarní dny nás vytáhly k častým návštěvám přírody. Podniknout výpravu k rybníku do Podlesí, kde na nás čekal ukrytý poklad, bylo napínavým dobrodružstvím. Velkým zážitkem pro naše předškoláky byl výlet do Karlovic. Celý den jsme strávili u babičky a strýce od jednoho chlapečka z naší školky. Děti se mohly povořit na traktoru, krmit krávy a kozu, sbírat vejčíka od slepic a kačen. Z tohoto výletu se určitě stane tradice a už teď se těšíme na příští rok.

Na závěr bychom chtěly moc poděkovat všem dětem, které nám pomáhají vytvářet ve školce skvělou atmosféru a zažíváme spolu spoustu legrace. Všem rodičům děkujeme, že děti do Rybiček posíláte. A ostatním farníkům děkujeme za podporu jak finanční, tak i za podporu v modlitbách. Věřte, že hlavně ta síla z modlitby jde opravdu poznat.

Přejeme všem farníkům a čtenářům Života farností krásné léto.

Paní učitelky z Rybiček

Předškoláci

DĚTSKÁ SKUPINA RYBIČKY

školní rok 2024/2025

Farní tábor

Milé děti, vážení rodiče,

léto se kvapem blíží a s ním i náš farní tábor, který se uskuteční letos poprvé. Vydáme se na dobrodružnou cestu s názvem „**Putování se svatými**“.

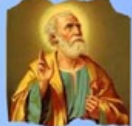
Čekají nás příběhy lidí, kteří zasvětili svůj život Bohu a stali se světlem pro druhé. Každý den se ponoříme do jiného příběhu – poznáme muže modlitby sv. Ignáce z Loyoly, který nám ukáže, jak hledat Boží vůli a najít Boha ve všem, co prožíváme. Necháme se inspirovat pokorou sv. Františka, který miloval přírodu, chudobu a Boha nade vše. Naučíme se, co znamená opravdová radost a služba druhým. Odhalíme odvahu sv. Terezie z Lisieux, která nás inspiruje ke svatosti v každodenních maličkostech, nebo odhodlanost sv. Petra, prostého rybáře, s kterým objevíme, co znamená důvěřovat Ježíši, i když uděláme chybu.

Táborem nás povedou nejen příběhy svatých, ale také tematické a týmové hry, sportovní aktivity, výlety a spousta zábavy. Děti se můžou těšit na tvoření, zpěv a tanec. Ponoříme se také do modliteb a chval, a tím budeme společně růst ve víře.

Budeme mít tu čest přivítat na táboře **sestru Magdalénu z Kongregace Milosrdných sester svatého Karla Boromejského**, která dětem přiblíží život v řeholi a službu nemocným a potřebným. Tábor bude zakončen **slavnostní mší svatou v pátek 8. 8. 2025 v 17:30 hod.** ve farním kostele, na kterou srdečně zveme také rodiče a přátele dětí.

*Těší se na vás tým vedoucích, dobrovolníků
a duchovní doprovod!*

Přihlášky můžete zasílat do 4. 7. 2025 pomocí QR kódu na plakátu.

ZVEME TĚ NA

FARNÍ TÁBOR

PUTOVÁNÍ SE SVATÝMI

HRY

TVOŘENÍ

ZPĚV A TANEC

VÝLETY DO PŘÍRODY

SPORTOVNÍ AKTIVITY

NOČNÍ KOSTELNÍ VĚŽ

VEČER CHVAL

MŠE SVATÁ

4. - 8. 8. 2025
v DS Rybičky

PRÍMĚSTSKÝ PRO DĚTI 5-7 LET
POBYTOVÝ 8-12 LET

← PŘIHLÁŠKA

HOST: sestra Magdaléna
z Kongregace milosrdných sester sv. Karla Boromejského

„Kéž rostete v milosti a v poznání našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. (2. Pe 3:18)“

1000 Kč příměstský a 1300 Kč pobytový tábor
(minimální příspěvek na pokrytí nákladů)

Přihlášky zasílejte přes QR kód do 4.7.2025!

Více informací na tel.: 775 115 894

Děti - naše naděje, z. s.

Římskokatolická
farnost
Valašské Meziříčí

Pojď s námi růst ve víře

Prohlub svůj vztah s Ježíšem

Objev v sobě svatost

Vnímej Boží přítomnost

Najdi prostor pro přijetí

Vytvoř s námi jedinečné společenství

Zažij pravé dobrodružství

Projekt Stříbrná

Vážení farníci,
v tomto článku Vás chceme seznámit s událostmi, které se staly v rámci našeho společného projektu na Stříbrné ulici.

Původní záměr našeho projektu byl výstavba dvou dětských skupin a získání dotace ve výši 2 x 12 mil. Kč. Celková spoluúčasť

vlastních zdrojů byla odhadována na 8 mil. Bohužel na stavebním úřadě ve VM nám nebylo povoleno dostat dvě čísla popisná, což je podmínka pro čerpání dvou dotací. Rozhodli jsme se tedy projekt upravit a jít cestou výstavby pouze jedné budovy pro 24 dětí. V současné době již máme stavební povolení, ještě v průběhu stavebního řízení jsme také soutěžili stavební firmu, která měla stavbu v původním rozsahu, tedy dva objekty pro dvě dětské skupiny pro 24 a 12 dětí, realizovat. Výběrové řízení jsme prováděli souběžně s probíhajícím stavebním řízením, protože jsme nepředpokládali, že nám stavební úřad řešení se dvěma popisnými čísly neschválí. Dalším důvodem byla úspora času – čím dříve dodavatele stavby vysoutěžíme, tím dříve bude možno stavbu začít a tím více času na její realizaci bude. Bohužel se stalo, že na arcibiskupství nám upravený projekt pro jednu dětskou skupinu chtěli ukončit. A to i přes souhlas ekonomické rady farnosti s tímto projektem včetně toho, že naše farnost již zakoupila pozemek na Stříbrné ulici. Naštěstí, díky zapojení pastorační rady, nám otec arcibiskup dovolil v projektu dále pokračovat s tím, že můžeme provést nové výběrové řízení na zhotovitele upraveného projektu, tj. jednoho objektu pro 24 dětí. Na základě tohoto výběrového řízení bude jasné, zda se jedná o firmu poskytující potřebné záruky za kvalitu, v jakém termínu a za jakou finanční částku chce tuto stavbu realizovat. S tímto výsledkem poté seznámíme arcibiskupství a to rozhodne, zda realizaci našeho projektu schválí či nikoliv.

Arcibiskupství poskytlo naší farnosti půjčku v necelé výši 5 mil. Kč, za kterou ručí členové z rady spolku a jeden člen spolku Děti

– naše naděje. Z této půjčky se již zakoupil zmíněný pozemek na Stříbrné ulici za částku 3,09 mil. Kč, který nyní vlastní farnost, a dále se zaplatila kompletní projektová dokumentace k celému projektu.

Celková investice se aktuálně blíží částce cca 6 mil. Kč, přičemž necelý 1 mil. Kč již zaplatil spolek Děti – naše naděje – tyto prostředky jsou ze štědrých darů, od sponzorů, ale také díky Vám – z akcí, které jsme pořádali a kterých jste se účastnili. Za to Vám všem ještě jednou velké díky.

Farnost jako takovou aktuálně tento projekt nestál žádné peníze (samozřejmě nepočítáme dary Vás štědrých farníků, kterým na tomto projektu záleží a aktivně se na něm podílí).

Nyní tedy máme upravenou novou dokumentaci na pouze jednu budovu pro dětskou skupinu s kapacitou 24 dětí a výrazně větší zahradu. S tím ovšem bude spojené čerpání pouze jedné dotace ve výši 12 mil. Kč. Předpokládaná částka na realizaci stavby je odhadována na cca 16 mil. Kč. Tady vycházíme z nabídek, které jsme obdrželi v rámci původního výběrového řízení. K tomu je třeba ještě připočítat cca 2 mil. Kč na náklady, které s realizací stavby rovněž souvisejí (např. pořízení vybavení, náklady na dotační agenturu nebo firmu zajišťující dodržení zákonných opatření v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při provádění stavebních prací).

Na základě výsledku nového výběrového řízení se ukáže, jestli nám arcibiskupství dovolí projekt skutečně realizovat a půjčí i potřebné finanční prostředky. Plán na jejich splacení již máme, primárně půjde o akce spolku Děti – naše naděje a účast dalších subjektů.

Zároveň plánujeme veřejné setkání k tomuto projektu, kde Vám podrobně chceme představit, co všechno se již povedlo i co se nepovedlo a také co nás ještě čeká. Chceme otevřeně debatovat nad veškerými věcmi včetně financování tohoto projektu a zkrátka nad vším co Vás, farníky, bude zajímat.

Nyní ovšem prosíme hlavně o modlitby za tento projekt pro naše děti i naši farnost. Aktuálně tedy za úspěšnou realizaci výběrového řízení, jehož výsledek by našemu arcibiskupství umožnil náš projekt podpořit.

Za spolek Děti – naše naděje Karel Kutálek

Matrika

* Křest přijali

Valašské Meziříčí

Sofie Bogol

Lešná

Adriana Terezie Stodůlková

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Michal Žák Lenka Krajčovičová

† Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Ludmila Stolářová *10. 11. 1935 +23. 5. 2025, Růžová
Alois Voda *24. 9. 1929 +26. 5. 2025, Jasenice 26

Lešná

Vladimír Šimek *10. 7. 1954 +26. 5. 2025, Lešná 5

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

Sociální rehabilitace Amika pořádá 1. ročník konference zaměřené na duševní zdraví dětí

I DĚTI MAJÍ TRÁPENÍ

O TOM, CO DĚTI ČASTO NEŘEKNOU
NAHLAS

1. ŘÍJNA 2025 **Valašské Meziříčí**
9:00 - 17:00 **M-Klub**

HOSTÉ

Mgr. et Mgr. Veronika Kulhánek
Terapeutka v SR Amika

MUDr. Michal Raszka Ph. D.
Psychiatr a psychoterapeut

PhDr. Marek Herman
Učitel, lektor osobního rozvoje

Ing. Alena Vašků
Koordinátorka sítě AKS

Mgr. Marek Mikláš, MBA
Poradenské a krizové centrum Zlín

Ing. Ondřej Žárský
Člověk se zkušeností (PEER)

Celý program a přihlášení najdete zde

Vstup 100 Kč **www.amikavalmez.cz**

Město Valašské Meziříčí Charita Valašské Meziříčí

**ARCIDIECÉZNÍ
POUŤ
RODIN**

Program:

- 10:15 mše svatá na venkovním podiu hlavní celebrant Mons. Josef Nuzík
- 13:00 soutěže pro děti
- 14: 45 růženec prarodičů
- 15:15 adorace a požehnání
- 16:00 podvečer naděje se společenstvím Sinaj

**SVATÝ
HOSTÝN**

**SOBOTA
30. SRPNA 2025**

www.rodinnyzivot.cz

První svaté přijímání v Lešné 1. června 2025 (foto Josef Knápek)

Život farností číslo 6, ročník XXXII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.
redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřímlová.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.
Toto číslo vychází o Slavnosti sv. Petra a Pavla, 29. června 2025. Uzávěrka příštího čísla je 11. září 2025.
<http://farnost-valmez.cz/>